

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane „ „ „ pe 1/2 an 5 „ „ România și străinătate pe an 14 franci „ „ „ „ pe 1/2 an 7 „</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficioase, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane</p>	<p>Corespondințele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ” iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la ADMINISTRAȚIA Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș</p>
--	---	--

Predici alese

Cuvântare în contra lenii

„Blăstemat . . . cel-ce face lucrurile Domnului cu lene”. Ier. 48, 10.

Iubiților Creștini!

Câte vedem cu ochii în lumea aceasta, toate-s făpturile mânilor lui Dumnezeu; de aceea nici o stea pe tăria ceriului, nici un fir de nășip pe țermul mării, nici o muscă . . . , cu un cuvânt, nimic în lume nu este fără samă, nimic nu trăește fără țintă.

Dacă așa dară făpturile neînsuflețite și viețile fără graiu au o menire, apoi s'ar mai putea oare crede, că omul, făptura cea mai aleasă a lui Dumnezeu, să fie lăsat în lume fără țintă? Să aibă ochi și să nu vadă, urechi și să nu audă, gură și să nu grăească, mâni și să nu lucre, picioare și să nu calce, mai pe scurt, să trăească, fără însă să scie, la ce și pentru ce?

Nebună și păcătoasă ar fi astfel de gândire, ea ar vătămă cu totul înțelepciunea d-zeească!

Nu! Noi nu suntem în lume numai, ca să mâncăm și să bem, ci mai vêtros suntem puși întrînsa, ca să lucrăm; dară dătoria aceasta avem a ni-o împlini nu de sila, ca celelalte făpturi ci de voie bună.

Noi nu trăim, ca să fim puși la ham sau la jug, nu, că să fim mânați dinapoi ca boii sau purtați de lanț ca urșii, ci ca să ne hotărîm înși-ne din voie bună și să ne apucăm singuri de lucru!

O, voie liberă! O, odor neprețuit! Tu ești mărirea, tu mândria, tu fericirea omului pe pământ!

Ei dar'apoi câți cunosc acest odor?

O mulțime de creștini nu voiesc în ziua de astăzi nici să scie de datorințele lor, nici să audă de lucru, petrecându-și zilele vieții cu lenea!

Acei creștini însă sunt de tot nefericiți! Las-că-s nefericiți în viața aceasta, dară mai nefericiți vor fi în viața cealaltă, căci lenea este păcatul acela, ce alungă dela om toată fericirea, și chiar asta-i aceea-ce voiesc să vi-o arăt în cuvântarea mea de azi, crezând, că veți fi cu toată luarea aminte.

Iubiților! Nu-i viață mai frumoasă, nici traiu mai fericit, decât când scie omul, că a ținut poruncile lui Dumnezeu. Omul este atunci fericit și are parte de toate; el e sănătos, căutat și omenit de toți; el trăește în pace și fără muștrări de cuget, trăește mulțumit și împăcat cu toată lumea.

Și dacă-i și cade odată câte ceva și mai greu, dacă-l și ceartă vr'odată Dumnezeu, apoi el tot e fericit, căci „legea Domnului este voia lui, și în legea lui cugetă el ziua și noaptea” (Ps. 1, 1—2); el tot se bucură cum o adevăresce și s. apostol Pavel, zicând: „am mare bucurie în tot năcazul nostru” (II. Cor. 7, 4).

Când se dă însă omul la lene, când se feresce de lucru, când își perde timpul cel scump și neprețuit, ce îl dă bunul Dumnezeu, atunci, o, atunci amar de traiul, vai și amar de viața lui, căci lumea i-se preface în iad.

I. Cu adevărat, iubiților, omul leneș e om nefericit, căci lenea îl despoaie de toate, de toate, câte l-ar putea fericii pe pământ.

a) Lenea îi ia omului sănătatea și-l face ca „argintul înegrit de multă zăcare” (Picinelli); ca „sabia ruginită de mult stătut în teacă” (Cornelius in Encl. 22, 2); ca „apa împutită de mult stătut în loc” (Ibidem).

De aceea zice s. Ioan Gură-de-aur: „Omule, care petreci în lene și nimică nu lucre, care zaci și te îngrași, tu nu vei fi sănătos. Nu! De ar veni și 600 de doftori, apoi ei nu te vor mai vindeca de boala ta, căci aceasta-i împotriva firii” (Chrisost. hom. 16 în Act).

Ei, și dacă odată nu-i sănătatea, apoi ce fericire mai poate avea omul pe fața pământului cu toate bunătățile lui? Dacă nu-i sănătatea, apoi cum să-i mai tenească lui mâncările, cum băuturile? Și ce folos: să aibă el de pațul cel frumos și de așternutul cel moale, dacă somnul nu-l mai prinde? Casa cea mai mare și cea mai frumoasă, nu-i este ea lui oare ca o închisoare fioroasă, dacă zace întrinsa de boală grea?

Dară ce zic? Grăesc de casă mare, de pat moale? Caut mâncări și beuturi, caut bunătăți la omul leneș?

În deșert caut! Zădarnică mi-i truda! Căci omul leneș sărac este de lucruri bune, sărac de lucruri trebuincioase, dară pe de altă parte cu atât mai avut și mai plin de lucruri rele.

b) Omul leneș este sărac mai întâiu de pâne, căci scris este, că nu se sătura decât „cel-*ce* lucră pământul, iară cel leneș se va umplea de sărăcie“. (Pild. Sol. 28, 19).

Leneșul este sărac de casă, căci iară este scris: „de răul lenii se vor pleca grinzile și de răul întârzierii mânilor va pica casa“ (Ecl. 10, 18).

Dară nu numai fără de pâne și fără de casă rămâne omul leneș, ci chiar și fără de ori ce bunătăți pămâtesci, căci zice s. Ioan Gură-de-aur: „Cele bune numai dela sirguință vin, iară cele rele cresc singure“. (Chrisost. S. Leo M. P.).

Leneșul este deci plin și avut numai de cele rele, de neajunsuri, cari cresc și se grămădesc singure în casa lui, se înmulțesc ca spinii în locul cel blăstămat de Dumnezeu și părăsit de oameni.

El este așa-dară cuprins de nevoie, încărcat de năcaz, străbătut de amărăciune, el îi plin de nefericire!

c) Și când cearcă el să se scuture de nevoiele lui, când caută chip de scăpare din năcazurile lui și cere ajutoriu dela alții, atunci nefericirea lui, nu ca să-i scadă, ci îi mai crește încă, căci pe nime nu-l lasă inima să-i sară lui într'ajutoriu, să-i sară unui om, care, dacă ar fi fost muncitor, apoi ar fi putut avea de toate, ba ar fi putut avea încă, de unde da și altor oameni nevoieși. De aceea toți îl lasă, toți se feresc de dinsul ca de un rău, că „la multă răutate îl aduce pe om leneșirea“ (Is. Sirah 33, 31); toți îl încungiură pe departe, îl rîd și se lapodă de dinsul: iară el rămâne în chin și durere, în neajuns și oftare, fără ajutoriu și fără milă, rămâne la sinul rece al nefericirii, unde l-a culcat lenea și unde nu-i rămâne alta decât să plângă și să zică: „viața mi-se trece în năcaz, și anii în suspinuri; ruptă de suferințe mi-i puterea; de vina lenii (fără-de-logii) mele și oasele mi-se topesc“ (Ps. 31, 10).

Crudă soarte! Amară viață!

d) Și aceasta amărăciune este cu atât mai mare, cu cât mai mult îl stringe pe om lenea în brațe.

O, iubitorilor! Când este omul odată în ghiarele lenii, când se lasă călărit și purtat de dînsa, când i-se dă sclav, atuncea-i el încă și mai nefericit, căci se apucă de face încă și multe păcate.

Cine nu scie doară, cum-că chiar oamenii cei dintăiu, Adam și Eva, nelucrând în raiu și trăind fără grijă, au uitat de porunca lui Dumnezeu și, călcându-o, au păcătuit!

Da, omul leneș uită de Dumnezeu și de poruncile lui, uită de toată lumea; și dacă uită, apoi oare să nu alunece „omorindu-l poftele?“ „Cel ce se lonevesce“ — zice s. Scriptură — „cade în rele“ (Ecl. 17, 17). Și cu adevărat! Leneșul cade în multe rele; căci lenea, făcându-l „fără de rușine“ (Pild. Sol. 21, 25), „il învață a umbra din casă în casă, nu numai nelucrând, ci și limbut și iscoditoriu, grăind, ce nu se cade“ (I. Tim. 5, 13); ea îl învață și îl împinge la păcate: la minciună, la înșelăciune, la boție, la furătură, la curvie și la altele.... până îl aduce la atâta, de-și simțesce încă și mai tare nefericirea.

Căci, păcătuiind omul, cugetul începe îndată a-l și muștra; păcatul strigă o răsbunare; omul se cutremură în tot sufletul, tremură în tot trupul, și astfel i-se svîntează și stropul cel mai de pe urmă de pace și mulțămire!

Vai, ce ticăloșie! Vai, ce nefericire!

Omul, înzestrat de Dumnezeu cu darurile cele mai frumoase, atât suietesci cât și trupesci, și așazat apoi ca o coroană în capul lumii pămâtesci, omul, înarmat cu voie liberă și însoțit de un prieten bun și credincios, de cugetul său, după-*ce* face legătură cu lenea, după-*ce* se lasă de lucru și muncă, iată! priviți-l, cum îi de lipsit de sănătate, de putere și frumuseță, cum îi de amărît la suflet, fiind fără avere, fără pretini, fără ajutoriu, fără onoare, dară de ris și de batjocură la toată lumea, apoi spăriat, năcăjit, aruncat în gura morții!

Vai, vai, o leneșule nefericit! Unde ești? Unde te-ai vîrit și cine, cine să te scape dela moartea cea vecinică? Cine să te tragă și cum să te scoată din gura cea înfrorătoare a înfricoșatoii periri?!

e) Într'adevăr, iubitorilor, greu-i a-l scăpa pe omul leneș de perire! Căci lenea, al cărei rob credincios s'a făcut cu trup, cu suflet, ea îl face „să-și pară încă întelepț“ (Pild. Sol. 26, 16) și să nu primească nici un sfat prietenesc, nici să asculte de învățăturile cele bune, nici să vadă adâncul, în care cade, nici ripa, pe care se lunecă la vale, nici să cunoască cursa, în care pică, nici să audă sau să simțască valurile, ce-l

apucă, ci mai vârtos să doarmă, să doarmă tot-una, de și i-s'ar aprinde focul sub pat, ori i-s'ar răsturna casa de asupra, ori l-ar lua apă pe de desupt: și el să vadă, că-l arde, că-l înecă, că-l omoară, cu lenea lui ar face doară numai atâta, că și-ar schimba culcușul în alt loc, dară mâna la lucru, mâna la muncă, ca să scape de perire, forit-a Dumnezeu, nu și-ar mai întinde-o: ci crede mai vârtos, că lucrul e rău, că munca greul vieții, că truda moarte.

De aceea putem zice de omul leneș: „el fuge de dușman, unde poate, dară de sine, unde va fugi?“

Leneșul n'are unde fugi, de lenoa lui el nu fuge, căci s'a înfrățit cu dînsa și apoi și cu păcatele, la cari îl pune ea totde-una de le face.

// Și dacă poate câte odată îi și trece prin cap câte un gând bun, câte un gând fericit; dacă câte odată se și duce la lucru, apoi tot nu-i prea vine la socoteală, nu-i prea vine îndemână, și numai ce vezi, că începe a se codi.

Căci lenea, aceea mare doamnă, îl face tot-de-una să-i fie greu de lucru, să bocească după culcușul lui, să se bată după poftele cele păcătoase: ea îi întinecă de nou mintea, îi amortesc de nou trupul, îi orbesc de nou cugețul, îi subjugă de nou voia și îl aruncă, iară de pe malul îndreptării în adâncimea cea fără de fund a nefericirii, unde îl leagă cu îndoit lanț, îi pune îndoit ham: și-l înhamă la greutatea năcazurilor astfel, încât el, nici bocind, nici rugându-se, să nu se mai poată desface de cătușele, în care a ajuns, ci să rămână în veci rob nefericit, robul lenii și al păcatelor ei, rob blăstemat al morții vecinice, și să i-se poată zice: „scii.... că trăosci și ești mort!“ (Apoc. 3, 1).

II. Leneșul este mort, mort și nefericit în viața aceasta, mort și blăstemat în viața viitoare! Căci dreptul judecătoriu, carele după moartea omului „vine curînd și plata sa cu dînsul, ca să dea fie căruia, după cum îi va fi plata“ (Apoc. 22, 12); cel ce cercă inimile și rărunchii, ca să dea fie căruia după căile lui și după frupturile încordării lui“ (Ier. 17, 10). El în care fapte, pe ce căi, cu care roduri îl va afla pe omul leneș?

Nici într'o faptă bună! Nici cu un rod plăcut lui Dumnezeu! Numai pe căi rătăcite, pe căi spinoase!

Căci: „căile celor ce șed fără de lucru sunt așternute cu spini“ (Pild. Sol. 15, 20).

Pe ast-fel de căi deci îl va afla dreptul judecătoriu pe omul leneș; pe căi păcătoase, pe căi blăstimate, stors la trup, stricat la suflet, sărac și nimicli ca un afurisit! Căci zice Domnul prin Moise: „Dacă nu vei auzi vocea Dum-

nezeului tău, apoi blăstemat vei fi în cetate, blăstemat la câmp; blăstimate vor fi toate celelalte ale tale; și vor veni toate blăstémurile aceste asupra ta, și te vor apuca cu iușală, până te vor stînge“ (5. Moise 28, 15—20).

Și leneșul, leneșul, care lasă neimplinite toate poruncile lui Dumnezeu și rămâne surd la cuvintele cele dulci ale Mântuitorului, care zice: „voi prietenii mei veți face, câte vă poruncesc eu voaue“ (In. 15 14), el să fie fericit?

O nu! Omul leneș, iubiților, va fi blăstemat și osândit ca servul cel leneș, de care a zis Domnul: „Aruncați-l în întunerecul cel mai din afară, acolo va fi plângere și crăsnirea dinților“ (Mat. 25, 30), căci „blăstemat... cel ce face lucrurile Dumnului cu lene!“ (Ier. 48, 10).

Iată deci, iubiților ce soarte amară, ce soarte crudă, ce soarte cumplită îl așteaptă pe omul leneș!

Și noi, noi, cari de almintrelea ne ferim de lucruri firoase și primejdioase; noi, cari, când simțim, că o boală mică stă să ni cuprindă trupul, când vedem un lucru, ce ni-se pare, că ni-ar strica fericirea, noi, cari ne vâierăm cu amar, ne tânguim, plângem și strigăm, că doară am căpeta vr'un ajutoriu și vom scăpa de primejdie, — noi de lene, de acel bălaur cu capete multe și cu limbi de foc, de isvorul tuturor nefericirilor noastre pămîntesci și vecinice, să nu ne ferim, să nu fugim, măcar-că vedem că vine asupra noastră, că vine cu gura căscată, să ne înghită toată averea, toată fericirea și să ne îmbrace cu trup și cu suflet cu tot — mai rău, decât o feară sîlbatecă? Să nu ne spăriem, să nu plângem cu amar, să nu strigăm cu vaiet și să nu cerem ajutoriu, ca să scăpăm de ea? Ci să stăm, să stăm cu mâinile în sin, ba încă să o căutăm, să căutăm toate prilejurile ei: să iscodim fel de fel de pricine și băboane, numai și numai ca să nu lucrăm?

Vai! Vai! Amar mai rătăcim! Vai, grozav ne amăgim; vai! crud ne orbim, cumplit ne săracim, fără milă ne omorîm și ne nefericim pentru vecinicie!

Căci Dumnezeu le vede doară toate, le scio toate, și le cunoasce toate; El cunoasce și iscodirile noastre la lene, și „după căile tale și după iscodirile tale te va judeca (Ezech. 24, 14) creștine!“

Și atunci, atunci blăstémul lui drept, leneșule, nu te va trece nici în viața asta, nici după moarte, căci „blăstemat... cel ce face lucrurile Dumnului cu lene“ (Ier. 48, 10).

De aceea să ne ferim, iubiților, de lene; să ne ferim de acest păcat mare, de acest păcat de moarte, în care foiesc atâtea alte păcate, câte furnici într'un furnicariu; să ne ferim și să fugim de lene cu toții, fie-care în cercul dăto-

rîntelor chiemării sale, și încordându-ne după putere, să lucrăm lucrul nostru, spre folosul și fericirea noastră, și spre mărirea și lauda lui Dumnezeu. Amin.

„Candela“

Isus Cristos

— Cu cuvintele s. Scripturi, textul de la Neamțul —

160. Isus judecat la moarte

(Continuare)

Deci atunci a luat Pilat pe Isus și l-a bătut. Iar ostașii diregătorului au adus pe Isus înăuntrul curții, ce este divan, și adunat-au la dînsul toată mulțimea ostașilor. Și desbrăcându-l l-au îmbrăcat cu hlamida roșie, și împletind cuiună de spini au pus în capul lui și trestie în dreapta lui, și ingenuchind înaintea lui se închinau lui și își băteau joc de el zicînd: „Bucură-te împăratul Iudeilor!“ Și scuipînd asupra lui au luat trestie și îl băteau peste cap și i dau palme.

Deci a eșit iarăș afară Pilat și a zis lor: „Iată vi-l aduc afară, ca să cunoașteți, că întru dînsul nici o vină nu află.“ Deci a eșit Isus afară purtând cununa cea de spini și haina cea mohorită. Și a zis lor: „Iată omul“. Iar dacă l-au văzut pe el arhieriei și slugile, au strigat zicînd: „Răstignesce-l, răstignesce-l“. Zis-a lor Pilat: „Luați-l pe el voi și i-l răstigniți, căci eu nu află întru el vină.“ Răspuns-au Iudeii: „Noi lege avem, și după legea noastră trebuie să moară, căci pe sine Fiul al lui Dumnezeu s'a făcut.“ Iar dacă a auzit Pilat acest cuvînt, mai mult s'a temut, și a intrat în divan iarăș și a zis lui Isus: „De unde ești tu?“ Iar Isus răspuns nu i-a dat lui. Deci a zis Pilat lui: „Mie nu grăesci? Au nu scii, că putere am să te răstignesc și putere am să te slobozesc?“ Răspuns-a Isus: „Nu ai avea nici o putere asupra mea de nu ar fi fost dat ție de sus; pentru aceasta cel ce m'a dat ție mai mare păcat are.“ Dintru aceasta căuta Pilat să-l slobozească; iar Iudeii strigau zicînd: „De vei slobozi pe acesta, nu ești prieten Cesarului; tot cel ce se face pe sine împărat, stă în potrița Cesarului“. Deci Pilat auzind cuvîntul acesta a scos afară pe Isus, și a șezut pe scaun la judecată în locul ce se chiamă porosot cu pietri, iar evreesce Gavata. Și era Vinerea Pascelor, și ceasul ca la al șeselea; și a zis Iudeilor: „Iată împăratul vostru.“ Iar ei au strigat: „Ia-l, ia-l, răstignesce-l pe el.“ Zis-a lor Pilat: „Pe împăratul vostru să-l răstignesc?“ Răspuns-au arhieriei: „N'avem împărat fără numai pe Cesarul.“ Deci Pilat a judecat să se facă cererea lor și l-a dat pe el lor, ca să se răstignească.

161. Răstignirea lui Isus

Și au luat pe Isus și l-au desbrăcat din porfiră și l-au îmbrăcat în hainele lui și l-au dus, ca să-l răstignească. Și se aduceau împreună cu dînsul doi făcători de rele, să se peardă. Și ducându-și crucea sa a eșit la locul, ce se chiamă al căpătinei, care se zice evreesce Golgota. Și eșind afară au aflat pe un om cirinean anume Simon, care trecea venind din țarină, tatăl lui Alesandru Ruf. Pe acesta punînd crucea l-au silit să o ducă după Isus.

Și mergea după dînsul mulțime multă de popor și de muieri, cari plîngeau și se tânguiau după dînsul. Și întorcîndu-se cătră ele Isus a zis: „Ficele

Ierusalimului, nu mă plîngeți pe mine, ci pe voi ve plîngeți și pe fiii voștri. Că iată vin zile, în cari vor zice: Fericite cele sterpe, și pînteccele cari n'au născut, și țitele cari n'au aplecat. Atunei vor începe a zice muntților: Acoperiți-ne pe noi; că de fac acestea în lemnul cel verde, dar în cel uscat ce va fi?“

Și venind la locul ce se numesce Golgota, care se zice locul căpătinei, l-au dat lui să bea oțet amestecat cu smirnă; și gustînd nu vrea să bea.

Și ora ceasul al treilea, și l-au restignit pe el. Și împreună cu dînsul au restignit doi tâlhari: unul de-a dreapta și altul de-a stînga lui, și în mijloc pe Isus. Și s'a împlinit scriptura, care zice: „Și cu cei fără de lege s'a socotit.“

Iar Isus zicea: „Părinte, iartă-le lor, că nu sciu ce fac!“

Și Pilat a scris și titlu cu vina lui, și l-a pus pe cruce deasupra capului lui; și era scris evreesce, elenesce, rîmienesc: „Isus Nazarineanul împăratul Iudeilor.“ Și acest titlu mulți din Iudei l-au cetit; căci aproape era de cetate locul unde s'a restignit Isus. Deci au zis lui Pilat arhieriei Iudeilor: „Nu scrie împăratul Iudeilor, ci cum că el a zis: „Împărat sunt al Iudeilor.“ Răspuns-a Pilat: „Ceea ce am scris, am scris.“

Iar ostașii, dacă au restignit pe Isus au luat hainele lui și le-au făcut patru părți, fiesce-căruia ostaș parte, și cămașa. Și au împărțit hainele lui aruncînd sorți pe dînsule, cine ce va lua. Și era cămașa necusută, de sus țesută peste tot. Și au zis între dînșii: „Să nu o sfășiem pe aceasta, ci să aruncăm sorți pentru dînsa, a căruia va fi.“ Ca să se plinească scriptura, ce zice: „Împărțit-au hainele mele lor, și pentru cămașa mea au aruncat sorți.“ Deci ostașii aceștia au făcut.

Și șezînd, îl păziau pe el acolo.

Și sta poporul de privia; iar cei ce treceau îl huliau pe dînsul clătînd cu capetele lor și zicînd: „Ua, cel pe strici biserica și în trei zile o zidesci, mîntuesce-te pe tine însuși de ești Fiul lui Dumnezeu, și te pogorâ de pe cruce.“

Așijderea încă și arhieriei batjocurîndu-l împreună cu cărturarii și cu bētrâni și cu fariseii ziceau: „Pe alții a mîntuit, iar pe sine nu poate să se mîntuească; de este Cristos, împăratul lui Israil, pogorâ-se acum de pe cruce, să vedem și să credem întrînsul. Nădejduia spre Dumnezeu, acum mîntuească-l de îl voesce, că a zis, că Fiul lui Dumnezeu sunt.“

Și-l făcea ris de dînsul și ostașii apropiîndu-se și oțet aducînd lui și zicînd: „De ești tu împăratul Iudeilor, mîntuesce-te pe tine însuși.“

Iar unul din tâlharii cei restigniti îl hulua pe dînsul zicînd: „De ești tu Cristosul, mîntuesce-te pe tine și pe noi.“ Iar răspunzînd cela-lalt, îl certa pe el zicînd: „Nu te temi tu de Dumnezeu, că întru aceeaș osîndă ești? Și noi după dreptate, că cele vrednice de faptele noastre luăm; iar acesta nici un rău n'a făcut.“ Și zicea lui Isus: „Pomonesce-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția ta.“ Și a zis Isus lui: „Amin. zic ție, astă-zi împreună cu mine vei fi în raiu.“

Și sta lângă crucea lui Isus mama lui și sora inamei lui, Maria a lui Clopa, și Maria Madgalina. Deci vîzînd Isus pe maica sa și pe învățacelul, pe care iubea, stînd a zis maicei sale: „Miere, iată Fiul tău.“ După aceea a zis învățacelului: „Iată mama ta.“ Și dintr'acel ceas a luat pe dînsa învățacelul într'ale sale.

Iar când a fost ceasul al șeselea întuneric s'a făcut peste tot pămîntul pînă la al noauălea ceas. Iar în ceasul al noauălea a strigat Isus cu glas mare:

„Eloi, Eloi, lema savahtani (ce este tâlcuindu-se: Dumnezeu meu, Dumnezeu meu, pentru ce m-ai lăsat)?” Iar unii din cei ce stau acolo auzind ziceau: „Iată pe Ilie strigă”

După aceea știind Isus, că toate s'au săvârșit, ca să se plinească scriptura, a zis: „Mi-i sete.” Și era acolo un vas plin de oțet. Și îndată alergând unul dintrînșii și luând un burete l-a umplut de oțet și punându-l într-o trestie l-a adăpat pe el. Iar cei-lăți ziceau: „Lasă să vedem au veni-va Ilie, ca să-l mântuească.” Deci dacă a luat oțetul Isus, a zis: „Săvârșitu-s'a.” Și iarăș strigând Isus cu glas mare a zis: „Părinte, în mâinile tale îmi încredințez duhul meu.” Și acesta zicând și plecându-și capul și-a dat duhul.

Și iată catapeteasma bisericii s'a rupt în două, de sus până jos, și pământul s'a cutremurat, și pietrele s'au despicat, și mormânturile s'au deschis și multe trupuri ale sântilor, cari adormiseră, s'au sculat și eșind din mormânturi după învierea lui au venit în sânta cetate și s'au arătat multora.

Iar sutașul cel ce sta în preajma lui văzând ceea ce se făcuse și că așa strigând și-a dat duhul, a mărit pe Dumnezeu, zicând: „Cu adevărat omul acesta drept a fost, Fiul lui Dumnezeu a fost.” Și cei ce era împreună cu el păzind pe Isus văzând cutremurul și cele ce s'au făcut s'au înfricoșat foarte, zicând: „Adevărat Fiul al lui Dumnezeu a fost aceasta.”

Și tot poporul, ce venise împreună la priveala aceea, văzând cele ce se făcuse, bătându-și pepturile se întorceau. Și stau toți cunoscuții lui de departe și multe femei, cari veniseră după el din Galileea, privind acestea. Între cari era Maria Magdalena, și Maria mama lui Iacov, și a lui Iosif, și mama fiilor lui Zevedeiu, și alte multe care, se suiseră cu el în Ierusalim.

Iar Iudeii, ca să nu rămână pe cruce trupurile Sâmbăta, de vreme ce Vineri era, că era mare ziua Sâmbetei aceleia, au rugat pe Pilat, ca să le sdrobească lor fluerile și sa îi rădice. Deci au venit ostașii, și celui dintâiu i-au sdrobit fluerile și celui-lalt, ce s'a răstignit împreună cu el; iar la Isus venind, dacă l-a văzut pe el, că atunci murise, nu i-au zdrobit lui fluerile, ci unul din ostași cu sulita coasta lui a împuns, și îndată a eșit sânge și apă. Și cel ce a văzut a mărturisit, și adevărată este mărturisirea lui, și acela scie, că adevărat zice, ca și voi să credeți. Că s'au făcut acestea, ca să se plinească scriptura: „Os nu se va sdrobi dintrînsul.” Și iarăș altă scriptură zice: „Vedea-vor pe care au împuns”.

162. În mormântarea lui Isus

Și iată s'au făcându-se, — de vreme-ce era Vineri, care ests mai înainte de Sâmbătă — a venit Iosif din Arimatea, oraș al Iudeilor, un om bogat, sfetnic cu bun chip, bărbat bun și drept — acesta nu se însoțise la sfatul și fapta lor, — care și el aștepta împărăția lui Dumnezeu, fiind și el învățacel al lui Isus, dar într'ascuns de frica Iudeilor. Acesta îndrăznind a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Isus. Iar Pilat s'a mirat de a murit așa de curând, și chiamând pe sutașul l-a întrebat pe dînsul de a murit de mult. Și înțelegând de la sutașul a dăruit lui Iosif trupul.

Și Iosif cumpărând giolgiu, a venit și a pogorit trupul lui Isus.

Și a venit și Nicodim, cel ce venise la Isus noaptea mai înainte, aducând amestecatură de smirnă și de aloa ca la o sută de litre. eȘi au luat trupul lui Isus, și l-su înfășurat pe el în giolgiuri cu miresme, precum este obiceiul Iudeilor a îngropa. Și avea Iosif grădină în locul, unde s'a răstignit Isus, și în grădină

mormânt nou săpat în peatră, întru care nimenea nici odată nu se pusese. În acest mormânt, care era aproape, au pus ei pe Isus pentru Vinerea Iudeilor, și prăvălind o peatră mare pe ușa mormântului s'au dus.

Și muierile, cari veniseră cu dînsul din Galileea au văzut mormântul și cum s'a pus trupul lui. Și era acolo Maria Magdalena și cealaltă Marie, sezând în preajma mormântului, și s'au întors.

Iar a doua zi, care este după Vineri, s'au adunat arhierii și fariseii la Pilat zicând: „Doamne, adu-ne-am aminte, că înșelătorul acela a zis încă fiind viu: După trei zile mă voi scuța. Deci poruncește să se întărească mormântul până a treia zi, ca nu cumva venind ucenicii lui noaptea să-l fure pe el și să zică poporului: S'a sculat din morți; și va fi răta-cirea cea de apoi mai rea de cât cea dintâiu.” Zis-a lor Pilat: „Aveți custodie; mergeți de întăriți cum scîți.” Iar ei mergând împreună cu custodia au întărit mormântul pecetluind peatra.

Și Maria Magdalena și Maria lui Iacov și Salome s'a odihnit Sâmbătă dupe poruncă. Și dacă au trecut Sâmbăta, au cumpărat miresme ca să meargă să ungă pe Isus.

(Va urma)

O mică lămurire

În vorbirea, ce am ținut-o în congregațiunea de primăvară a comitatului Caraș-Severin, am zis, că școala comunală din Șopotul Nou — în lipsa unui învățătoriu — s'a concretizat preotului de acolo și acel preot n'are nici o cvalificație de învățătoriu.

Aceste cuvinte ale mele au supărat pe Părintele Ioan Goanță din Șopotul Nou și Sântia Sa cere să rectific cuvintele mele, de oare ce Sântia Sa este și „pedagog absolut, provăzut cu cvalificațiune de învățătoriu”.

Este adevărat, că Părintele Ioan Goanță și-a câștigat — cum singur zice — prin anii 50—60 cvalificațiunea de învățătoriu; dar acea cvalificațiune, cât sciu eu, nu mai corespunde cvalificațiunii reclamate astăzi dela învățători.

Suntem convinși, și Sântia Sa va recunoaște, că cu aceea cvalificațiune ar fi excepționat la ori ce post de învățătoriu la școalele noastre confesionale.

În înțelesul acesta, rog, să se tâlmăcească cuvintele mele zise în congregațiune.

Caransebeș. 18 Maiu, 1902.

Dr. Petru Barbu

Varietăți

Hirotoniri. Prea Sântia Sa Domnul Episcop diecesan Nicolae Popea a binevoit a hirotoni întru presbiteri în 12 și 14 l. c. pe Axente Popoviciu, pentru parohia din Gêrlisce, și Ilie Imbrescu, pentru parohia din Dalboșeț.

În atențiunea parohilor nostri. Articolul de lege XXXVIII din 1881 dispune în §. 1 că numai

aceea pot mijloci în ori-ce mod emigrări din țară — fie în casuri singuratiche fie de altă natură — cari au obținut în acest scop concesiune de la Înaltul ministeriu de interne; iar după §. 2 cei-ce fără acest concediu mijlocesc emigrări din țară, comit transgresiune, care se pedepsește cu amendă în bani până la 600 cor. și cu închisoare până la 2 luni. Venindu-ne la cunoștință, — scrie Tel. Rom. — că din unele protopopiate ale arhidiecesei încă au în ceput ici-colea a emigra unii credincioși de ai noștri chiar și în îndepărtata Americă, aflăm de bine a atragem atențiunea organelor noastre din parohii asupra dispozițiilor de mai sus ale legii; îndatorându-le nu numai a se feri de ori-ce amestec în mijlocirea emigrărilor, ci a sfătui cu toată puterea cuvântului pe credincioșii lor a nu-și părăsi vatra părintească și strămoșască, preferind a merge în America, unde pe mulți îi asceaptă cea mai mare miserie și felurite primejdii și nenorociri. Din contră, rămânând în țeara lor, prin muncă rațională și prin cruțare să caute a-și agonisi cele de lipsă pentru traiu, crescerea copiilor și împlinirea datorințelor către biserică și țară.

Din Bucovina. „Joi în 15 Mai n. a. c. a avut loc în Cernăuți o adunare imposantă de credincioși de naționalitate română ai bisericii noastre dreptmăritoare din Bucovina, convocată pentru oarele 3 p. m. în sala filarmenică de un comitet ad hoc, în fruntea căruia stăteau represenranții clerului, d-nii prof. universitar Eusebie Popovici și consilier consistorial Dionisie cavalier de Bejan, și reprezentanții patronilor bisericesci d-nii proprietari mari Dr. Ioan cavalier de Volcinschi și Dr. Iancu cavalier de Flondor. Adunarea a fost imimposantă și ilustră atât prin numărul mare al participanților — erau de față peste 600 persoane din toate regiunile Bucovinei — cât și prin calitatea lor. Apăruse cele mai notabile persoane din cler, dintre patronii bisericesci, funcționari și laici. Cuvântul de deschidere rostit de d-l profesor Eusebie Popovici a fost inaugurat prin însuflețite urări de „Să trăească“ la adresa Monarhului. În continuare d-l profesor Eusebie Popovici a expus motivele convocării adunării, înaintând propunerile comitetului ad-hoc. Propunerile au fost aprobate prin vii aclamații din partea majorității covârșitoare a participanților și la dorința generală au fost votate fără desbatere. Propunerile se referă la starea actuală a diecesei. Starea actuală politică și firea gingașă a propunerilor ne impun tratarea discreționară din care motiv nu ne putem estinde în public în materie. Adunarea și propunerile constituie un act de importanță istorică în viața noastră națională. Pentru esecutarea decisiunilor adunării a fost ales un comitet compus din 20 persoane, reprezentanți distinși dintre membri clerului, patronilor bisericesci și celorlalți laici de naționalitatea română, fii ai bisericii noastre dreptmăritoare din Bucovina“.

Deșteptarea.

— Luni în 19 n. l. c. a încetat din viață veterarul reprezentant al clerului român bucovinean Dr.

Ioan Turcan, una din cele mai populare figuri din Bucovina. S'a născut la 19 Aprilie 1818. După terminarea studiilor teologice și cursurile la universitatea din Viena, spre completarea științei sale teologice mai ales a teologiei morale, absolvând cursurile cu succes eminent, s'a căsătorit în 1843, chiritonit fiind în presviter în acelaș an. Cariera și-a început-o ca păstoriu de suflete în Mameștii-vechi în 1843. La anul 1848 fu numit asesor consistorial. În 1882 fu distins de universitatea din Cernăuț prin oferirea gradului academic de doctor în st. teologie, iar 1887 mitropolitul Silvestru l-a distins prin oferirea mitrei, cea mai înaltă distincție, ce o poate ajunge un preot mirean. Membru în dietă a fost dela anul 1878 până în present, iar în parlament aproape un deceniu. În mormântarea s'a săvârșit Joi la 9½ oare dimineata. După săvârșirea marelui panachide în biserica catedrală a ținut predicatorul catedral d-l Dr. O. Popescu discursul funebreal, arătând meritele și activitatea răposatului. P. S. Sa D. Episcop Repta la mormânt a relevat pe răposatul ca tată de familie, moș, strămoș și ca om, isprăvind cu obicinuitele ertăciuni. La mormânt a mai ținut un discurs foarte frumos d-l profesor univ. Constantin Popoviciu în numele „Asociațiunii clerului“, d-l O. Luția în numele „Junimii“ pentru membrul ei onorar și fondator și d-l Petru de Teutul în numele „Academiei ortodoxe,“ a cărei membru onorar a fost defunctul.

Necrolog. Ni-se scrie, că Maria soția învătătorului în pensiune Chirilă Sirbu din Prilipeț, după un morb greu a încetat din viață Vineri în 10/23 Maiu dimineata la 4 oare în etate de 56 ani. În mormântarea a fost în 11/24 Maiu. Pe reposata o deplâng iubitul soț Chirilă Sirbu și fiul răposatei Sofronie Sirbu învătătoriu acolo și de iubita sa noră Ancuța Sirbu.

Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Mulțămită publică. Reverendismul domn Damaschin Miter preot gr. ort. în loc, din tristul incident al morții unicului său fiu Ioan Miter în vrastă de abia 21 ani, — în loc de a depune o cunună trecătoare pe mormântului scumpului decedat, — a cumperat pe samaș biserici gr. ort. din loc patru ripizi și crucea, cum și stiharele de lipsă la ele, toate în preț de 135 cor., cari cu ocaziunea părăstasului ținut în „Lunia Pascilor“ s'au sfințit și s'au predat destinațiunii lor întru memoria răposatului. Pentru fapta nobilă aducem și pe aceasta cale mulțămită donatorului rogând pe atotputernicul și înduratul Dumnezeu, ca să primească jertfa asta depusă pe altariul casei sale spre iertarea păcatelor aceleia, pentru care s'a adus. Cârneața la 5 Maiu 1902. Pentru comitetul parohial: Iosf Roșiu președintele comitetului parohial. — Sava Molin notariul comitetului parohial.

Despre învățământul poporal al statului a scris și dat publicității consilierul ministerial de secție Francisc Halász un mare op, în care ia poziție pentru

dăsfîntarea școalelor poporale confesionale, mai ales a celor gr. or. române, recomandând înlocuirea lor cu școalele cele de stat. „Drapelul”

Corul vocal bisericesc gr. or. român din Bozoviciu aranjază în favoarea sa, în ziua hramului bisericesc la „*Înălțarea Domnului*”, în 5 Iunie (23 Maiu) 1902 *Concert* împreună cu *Joc* și *Teatru*, ce se va ține în grădina, eventual în sala casinei române de acolo. Prețul locurilor: locul I. 1 cor. 60 fil., locul II. 1 cor., loc. de stat 50 fil. de persoană. Începutul precis la 8 oare sara. Bilete de intrare se află de vânzare la institutul de credit și economii „Nera” și sara la casă. Suprasolviri se primesc cu mulțămintă și se cvitează pe cale jurnalistică. *Programă*: a) *Concertul*. 1. „*Iată ziua triumfală*”, cor bărbătesc de Humpel. 2. „*Căl e țară*”, cor bărbătesc de * * 3. *Răsunetul Ardealului*, cor. mixt de I. Vidu. 4. „*Mărșul lui Mihail Eroiu*”, cor. mixt de I. Vidu. b) *Teatrul*: *O Sâmbătă norocoasă* piesă poporală în 4 acte de I. V. După producțiune urmează joc.

Licitațiune minuendă

Pe baza incuviințării Venërabilului Consistoriu diecesan ddtto 8 Maiu 1902 Nr. 1623 se escrie licitațiune minuendă pentru renovarea s. biserici gr. or. române din **Jebel**, precum și pentru îngrădirea curții cu gard de fer, cu prețul de esclamare 7538 cor. 94 fil.

Licitațiunea se va ține în 9/22 Iunie a. c. în școala de băieți din **Jebel** la 10 oare a. m.

Planul și specificațiunea de spese și lucru se pot vedea ori când la oficiul parohial din loc. Licitanții vor avea a depune la începutul licitațiunii vadiul de 10% în bani gata ori în hârtii de valoare.

Nu mai oameni esperti și cari vor dovedi, că au mai lucrat undeva fără proces se vor admite la licitație.

Jebel, în 12/25, Maiu 1902. 1—3 [27]

Ioan Ionescu
paroh și președ. cont. par.

Gregoriu Paliciu
not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Ioan Pepa*, protopresbiter.

— Casa și grădina —
de sub Nrii 23 și 24 din Caransebeș

în estindere pe 2 strade

în strada Timișoarei și a Spitalului militar, se vinde din mână liberă.

Reflectanții pot căpeta informațiuni dela proprietariu și în Librăria diecesană.

Spre binevoitoare atențiune!

Prin aceasta am onoriul a aduce la cunoștința stimaților mei mușterii precum și P. T. public din Caransebeș și jur, că pe fiul meu D-l Arpad Stich, carele în străinătate și-a însușit arta croiului perfect, și fiind timp mai îndelungat activ în prăvălia mea, l-am primit ca compagnion înregistrând firma:

Iosif Stich și Fiul.

În conducerea croitoriei noastre de haine bărbătesci vom manținea și pe mai departe principiile solide.

Pentru saisonul apropiat de primăvară și vară avem în abundență deposit gata de cele mai moderne stoffe din străinătate și din țară, precum și mare asortiment de haine bărbătesci și pentru copii de diferite mărimi așa, încât suntem în poziția plăcută a satisface în toată privința tuturor recerînțelor.

Mulțămind pentru încrederea de până acum, rog a acorda aceea și firmei noi, care tot așa se va nisui a dobândi mulțumirea D-Voastre servindu-Vă prompt și cu stoffe bune.

Invitându-Vă să binevoiiți a ne cerceta cât de des și a ne onora cu comande, rămânem
Caransebeș în Maiu 1902.

Cu deosebită stimă

Iosif Stich

acum:

Iosif Stich și Fiul

[26] 3—3

Prin aceasta imi iau voie a aduce la cunoștința onoratului public român, că am deschis

Cancelărie Advocatială

în Caransebeș, strada principală, în casele d-lui major Paul Pop Nr. casei 485.

1—3 [28]

Cu stimă

Dr. Nicolae Ionescu
advocat.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Maiu 1902.

Budapesta, gara de Vest (ny. p. u.), — Orșova — Verciorova

Or. Os. Ex.	P.					Stațiunile	Or. Os. Rx.	P.						
	I—III	I—III	I—II	I—III	II—III			I—III	I—III	I—III	I—II	I—III		
1130 433	815 148	830 531	230 802	650 520		pleacă sosesc	Budapesta Timișoara-Iosefin	sosesc pleacă	1250 803	715 935		125 754	740 153	
439 545	210 357	610 823	810 924	713 854		pleacă sosesc	Timișoara-Iosefin Lugoș	sosesc pleacă	757 646	747 616	712 507	738 620	115 1131	
Joi și Duminea	843 750			202 1242 380		sosesc sosesc pleacă pleacă	Buziaș M.-Ilia Marginea M.-Ilia Buziaș	pleacă pleacă pleacă sosesc	1250 150			630 720		
		150 602	150 602	639							1242	630	750 202	
	547 632	402 528	831 911	929 1029	910 1032		pleacă pleacă	Lugoș Caransebeș	sosesc pleacă	644 602	611 512	502 400	614 531	1123 1024
	828 853	711 800 828		1230 1256	110 133	411 543 639	pleacă pleacă sosesc	Domașnia-Cornia Băile-Herculane Orșova	pleacă pleacă pleacă	345 315	333 233 156		414 327 258	844 733 635
859 907			111 120	230 239		pleacă sosesc	Orșova Verciorova	sosesc pleacă	256 245	1259 1250		226 218		

Budapesta, gara de Vest (ny. p. u.), — Timișoara — Baziaș

M. I—III	P.					Stațiunile	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III		
	I—III	I—III	I—III	I—III	I—III								
	815 148	830 531	230 802	650 520		pleacă sosesc	Budapesta Timișoara-Iosefin	sosesc pleacă	715 935	125 710 754 925	740 153	740 153	
830 848	215 227	825 887	846 858	605 617	240 252	pleacă sosesc	Timișoara-Iosefin Chișoda	sosesc pleacă	805 753	725 713	657 645	632 619	1257 1245
1030	1125	552	1021	430	415	sosesc pleacă	Buziaș Buziaș	pleacă sosesc	1021	552	1030	456	1125
	228 255	838 904		618 645	Din 1 Iunie — 15 Septembrie	pleacă sosesc	Chișoda Jebel	sosesc pleacă	751 752		644 616		117 1249
	323 453	944		737 930		sosesc sosesc	Ciacova Boca	pleacă pleacă	653 520		548		1216 1015
	1015 1216	520 653		548		pleacă pleacă	Bocă Ciacova	sosesc sosesc			930 737		453 318
	257 309	905 917		650 701		pleacă sosesc	Jebel Voitec	sosesc pleacă	718 707		614 602		1242 1230
	404 602 915 1103	1015 1155 424 607		815 1011 340 508		sosesc sosesc pleacă pleacă	Gataia N.-Bogșa N.-Bogșa Gataia	pleacă pleacă sosesc sosesc	607 424 1155 1015		508 340 1011 815		1103 915 602 404
	312 433	921 1021		707 808		pleacă sosesc	Voitec Verșeț	sosesc pleacă	700 556		555 451		1222 1117
		502 631		349 547		sosesc sosesc	Gataia Buziaș	pleacă pleacă	408 212				605 418
	1023 952			1235 1205		sosesc sosesc	T.-Cubin Panciova	pleacă pleacă	201 217				350 401
		201 212 408		350 418 605		pleacă pleacă	Panciova T.-Cubin Buziaș Gataia	sosesc sosesc sosesc	952 1023		1235		547 349
	443 514	1020 1053		818 845		pleacă sosesc	Verșeț Iascnova	sosesc pleacă	546 515		446 417		1112 1043
	722 1046	1255	*1008 *100	†1110 †256	sosesc sosesc	Oravița Anina	pleacă pleacă	*412 *115	*315 †1055	225		809 441	
*115 *412	†1055 +315				pleacă sosesc	Anina Oravița	sosesc sosesc	1046 722					
	521 558	1058 1155		851 925	pleacă sosesc	Iascnova Baziaș	sosesc pleacă	505 430		406 328		759 630	1033 955

Observări: Oarele, ce stau de a stânga stațiunilor, să se citească de sus în jos; iar cele ce stau de a dreapta de jos în sus. Timpul dela 6 oare dimineața până la 5 oare și 59 minute sara este însemnat cu sublinierea minutelor. Or. Os. Ex.=Trenul Orient-Ostende-Expres, A.=Tren accelerat, P.=Tren de persoane M.=Tren mestecat. *Din 1 Iunie — 31 August. †Din 1 Septembrie — 31 Maiu.